

לְאִיזָה שִׁירָזָה יַעֲלוּ. הושע בן אלהי רשע היה דלתיב (מלכים ב' פ') ויעש הרע בעיני ה' רק לא כמלכי ישראל. והיינו דקאמר רק שזטל את הפרוסדלות ואמר לאיזה שירזו יעלו: **הרוגי ציפה**. צפרק הניזקין (גיטין דף קז טו): **מלכרום**. לפי שהן לחין ומאותו הזמן איין כח צמחה לייבשן וחישיטין מפני המולעת לפי שען שיש צו תולעת פסול למערכה כדלמרינן (מדות פ"ג מ"ה): **יוס סצר מגל**. שצירת הגרון שפסק החוטב מלחטוב עזים: **מלאן ואילך**. מחמשה עשר צאצ ואילך דמוסיף לילות על הימים לעסוק צמורה יוסיף חיים על חייו: **דלא לעסוק צמורה צלילות: תקצביה אימיה**. כלומר ימות צלל עמו: **צס מלך**. אף על פי שהיה לה שואלת מבת כהן גדול כו' שלא לבייש את השואלת מתוך שאין לה: **מצס כהן גדול**. שהוא קרוצ וסמוך למלכות: **סגן**. כהן חשוב ממונה תחת כהן גדול להיות תחתיו ציוס הכפורים אס יארע פסול צכהן גדול ציוס הכפורים ישמש זה הסגן תחתיו: **משוח מלחמה**. הוא הכהן המכריז במלחמה ט) מי האיש הירא ורך הלצב וגו' (דברים ט): **אפינו מקופלין ומונחין בקופסא**. אישקרייין: **לריבין טבילה**. כולן שלא לבייש את שצריכה טבילה: **שאין אשה אלא לנביס**. אס צניק יהיו מיוחסין הכל קופלין עליהס צין זכריס צין נקבות: **על מצס שפעטרונו צוהוציס**. שאחרי הנישואין תתנו לנו תכשטיין. ומילתא צעלמא הוא דלמרי כלומר וצלצד שתתנו לנו מלצוציס נאזיס: **מחול**. סצבי לשון מחול הכרס (כלאים פ"ד מ"ח):

תיקנו ביבנה הטוב והמטיב. פירוש צצרכת המזון ומש"ה תקנו יומר על היין הטוב והמטיב טפי מצשאר דצריס לפי שהיו [כמון] גדר צכרס ולא נסרמו: **יום תבר מגל**. פירוש שמועין מלכרות עזיס למערכה פירוש משוס שחלס כחה של חמה ומגדלין המולעיס צאילנות ועליס מתולעיס פסוליס למערכה כדלמר [צמדות] (פ"צ מ"ה) שהכהניס צעלי מומינן הס מנקריס העזיס ומסירין העזיס מתולעיס שפסולות למערכה:

לאיזה שירצו יעלו ^א רב מתנה אמר יום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה ואמר רב מתנה ^ב אותו יום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה ^א תקנו ביבנה הטוב והמטיב הטוב שלא הסריחו והמטיב שנתנו לקבורה רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו יום שפסקו מלכרות עציס למערכה ^א (תניא) רבי אליעזר הגדול אומר מחמשה עשר באב ואילך תשש כחה של חמה ולא היו כורתין עציס למערכה לפי שאינן יבשין אמר רב מנשיא וקרו ליה יום תבר מגל מכאן ואילך דמוסיף יוסיף ודלא מוסיף ^א (יאסף) ^ב (תני רב יוסף) מאי יאסף אמר רב יוסף תקבריה אימיה: שבהן בנות ירושלים כו': ת"ר בת מלך שואלת מבת כהן גדול בת כהן גדול מבת סגן ובת סגן מבת משוח מלחמה ובת משוח מלחמה מבת כהן הדיוט וכל ישראל שואלין זה מזה כדי ^א שלא יתבייש את מי שאין לו: כל הכלים טעונין טבילה: אמר רבי אלעזר אפילו מקופלין ומונחין בקופסא: בנות ישראל יוצאות וחולות בכרכימ: תנא מי שאין לו אשה נפנה לשם: ^א מיוחסות שבהן היו אומרות בחור וכו': תנו רבנן יפיות שבהן מה היו אומרות תנו עיניכם ליופי שאין האשה אלא ליופי מיוחסות שבהן מה היו אומרות תנו עיניכם למשפחה לפי ^א שאין האשה אלא לבנים מכוערות שבהם מה היו אומרות קחו מקחכם לשום שמים ובלבד שתעטרונו בזהובים אמר עולא ביראה אמר רבי אלעזר עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות מחול לצדיקים והוא יושב ביניהם בגן עדן וכל אחד ואחד מראה באצבעו שנאמ' ^א ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו ווישיענו זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

הדרן עלך בשלשה פרקים
וסליקא לה מסכת תענית

הדרן עלך בשלשה פרקים
וסליקא לה מסכת תענית

הדרן עלך בשלשה פרקים וסליקא לה מסכת תענית

ואומר זה ה' קוינו לו ווישיענו זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

הדרן עלך בשלשה פרקים וסליקא לה מסכת תענית

ומראין זה לזה ואומרים, הנה אלהינו זה קוינו לו ווישיענו זה ה' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו.

הדרן עלך בשלשה פרקים

ומראין זה לזה ואומרים, הנה אלהינו זה קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו.

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

(* הדרן עלך מסכת תענית והדרך עלן. דעתן עלך מסכת תענית ודעתך עלן. לא נתנשי מינך מסכת תענית ולא תתנשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי:

יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמונתנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. (** חנינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

העבר נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנהנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאויבי תחבמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתינני: ברוך אתה יי למדני חקיך: אמן אמן אמן אמן אמן סלה ועד:

מודים אנהנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי בשם שעזרתני לסים מסכת תענית בן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסימם ללמד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולרועי שלא תמוש התורה מפי ומפי רועי ורוע רועי עד עולם. ותתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחקי. כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחאי מתאי, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא דירושלם, ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא, ולאתבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, וינצמח פרקנה ויקרב משיחהו. בחייכוון וביומיכוון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא, די באתרא (קדישא) דדין ודי בכל אתר ואתר, יהא להון ולכוון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני ריחיי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: עושה שלום בברומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

^{(*} פי הגון על זה תמצא בספרי החיים שמינר אחי הגאון מהר"ל מפראג. בספר זכיות ח"א פ"ג, **) בסיומה וסוף משונת הרמ"א ז"ל וכן בסוף יש"ש צ"ק כמוכ רמזים על הוכחת שמות הללו.

לא.

עין משפט

גר מצוה

מב א מוי פ"ב מהל'
ככות הל' א (טור)
ח"ס ס' קפטן:

רבינו הגנאל

רב מתנה [אמרן] יום [שנתנו] הרוגי ביתר לקבורה. וכו' ביום תיקנו הטוב והמטיב, הטוב שלא הסריחו והמטיב שנתנו לקבורה. יום שפוסקין בו לברות עצים למערה, כדתיניא (ר"א) הגדול אומר מט"ו באב תשש כחה של חמה ולא היו כורתין עציס למערה מפני שאין יבשין. וכיון שאין יבשין מתליעין. וקא, יום תבר מגל כלומר, מעוה אין אנו צריכין מגל לחתוך בו עצים. [מכאן ואילך] פי' מט"ו באב, מי שמוסיף מן הלילה ליום, כלומר, עומד בלילה ושונה שכבר האריך הלילה, ופי' שלא יוסיף תקבריה אימיה, שאינו מן החכמים שמנדיין שינה מעינין בעולם [הזהו] וחיים לעולם הבא.

הדרן עלך בשלשה פרקים

רבינו גרשום

יום שפוסקין מלברות עצים למערכה. ומיכן ואילך מוסיפין לעסוק בתורה. תשש כחה של חמה. ואינה מייבשת העצים. יום תבר מגל כלומר, מיכן ואילך אין צריכין המגל לברות עצים. ודלא מוסיף. מלילות על הימים לעסוק בתורה, [ויסיף], לפי שכבר גדולין הלילות. נכל הכלים המשיאליות זו לזו טעונות טבילה, שמא דגה הדין. אפי' מקופלין. חיישינן שמה ישבה עליהן גדה. לעשות מחול להצדיקים. שהצדיקים עושין מחול והקבי"ה יושב באמצע,